

בקונגרס הציוני החמישה עשר בבאזל

נאמו של הח' ה. ארלוזורוב בוכה הכללי

שמענו את הדו"ח המולטי של הנשיא. שהקשיב מי בתשובה לב קלט והעריך את הנעמה של השיטה הפוליטית והקרויה: המסורת הפוליטית של ההסתדרות הציונית. מעבר לזה שמענו כי הרבה מהמרחש על השמה הפוליטית לא בא כאשר הפצנו בראשונה וכי האכסוקיביה מוכנה למכא את הפנימות שבתחת הפוליטיקה.

בזמן האחרון נהנה האופוזיציה הפוליטית, הריביוניסטים והרדיקלים, למראה כל הצלחה פוליטית של האכסוקיביה, לצאת ולתכרו שהיא הארץ פוויציה, נכאה לכך משכבר, יש בזה קצה פרטה, הרי האופוזיציה דרשה לא עבודה פוליטית סתם, כי אם עבודה יסודית של השיטה הפוליטית, והתמורה הו שמה: לא פוליטיקה של איסון, לא פוליטיקה של שתוף-פעולה כי אם פוליטיקה של התקפה, מחוכנת להדגיש דוקא כיום, כי אין לנו כל יסוד לשנות מסורה של שיטת הפוליטיקה.

נעשו הרבה דברים רבי החשיבות והחיוב, ענין נכבד הוא יצירת המועדון הפרלמנטארי כ"היסטורי בבית הנבחרים הבריטי, אשר יסיע לפוליטיקה הציונית בבית התחזון, כל העוקב את הפוליטיקה שלנו בבית הנבחרים הבריטי יבין, כי התאגדות זו חשובה לנו לאין ערוך. עמדתנו נתבצרה, כפי שהזכיר גם הנשיא ויצמן, לרנל המרים עם הכרר-הלאומים, ברצון אורה בתוצאה החיובית של פעולה האכסוקיביה בהקמת הליגות למען א"י בנרמניה, איטליה, הונגריה, כל אלה הם נסיונות להפשיך את קו הפוליטיקה ההרצאלית ולכבוש את לב העולם לציונות.

בניגוד לאכה נעוצה במקורם הולשת מעמדנו הפוליטי ביחסה של הארמיניסטרציה הא"י, פרובלימה זו עדינה למדי, אדמיניסטרציה קולוניאלית-בריטית, המסורה מבקרת סבסית של דעת הקהל, שולמת בארץ העומדת בפני פרובלימות הפורות פאור, צריך לקבוע, כי לראבוננו, האדמיניסטרציה הא"י לא מלאה תמיד אחרי חובתה לבנות את הבית הלאומי ליהודים בתוך התנאים הפוליטיים והארמיניסטרטיביים הקשים, דונסא לכך - התונה המסורתי עם סוריה, אשר לפוליטיקה הכלכלית, יש חמיד לנולד בחדש את שאלת המסים, ולהגיד ולדרוש את שחרורם של המחויבים מססים, הכרחי היא, כי לא החקדמו אף פסיעה ק"ה, כי כשמה הפוליטיקה הכלכלית לא התנהכה עבר-דה פוליטית ושיטתית הראויה לשמה מצד האכסוקיביה, לא בלונדון ולא בירושלים.

ועתה הצצה קלה כלפי חוץ, חזיתו המדינית ארוכה סכפי כוחותינו.

כל העוסק בפוליטיקה יהודית או ציונית, עוסק מפילא בפוליטיקה עולמית ותפקיד המור הוא לעמוד בתחת העולמית במעט הכוחות העומדים לשרותנו, ובכל זאת עלינו להצביע על הפנימות, אחת מהן - מעמדנו בבית ארצות הברית, הדו"ח של האכסוקיביה מספר אמנם, על שתי קבלות הפנים שנערכו שם לנשיא ההסתדרותנו, אולם קשה להניח, כי ניצרנו עמדה פוליטית תקיפה בוא שינמסון, בעוד שמבחינה פוליטית-עולמית זהו אחד מענינינו החיוניים. על הקונגרס לתת לאכסוקיביה את העצה, להקדיש לכך תשומת לב רצינית.

תפקידי אינו מצמצמם בתחומי-הבקורת של האכסוקיביה בלבד, במשך השנים האחרונות הולכת המשמעת הפוליטיקה הציונית של הציונים ומתמסמת כמחירות רבה, יש לפנינו חזון הדרוש שימת לב רצינית, הננו מפלגה לוחמת, הנלחמת על כבוש של כוח מדינה, כדוע אמר ג'יימס ג'יימס, כי כל מדינה חייבת לשלם קנס בעד כל שמשתי-הלון שנופצה ביד עתונאיה, בשנים האחרונות מתהלע בעתונות העולמית, ביותר בעתונות הגלתי יהודית, ויכות על הפוליטיקה שלנו שיש בו סעוקת הרס, (מח"כ), המענין שבדבר, כי אלה הסתימרים בקונגרסים להיות הורשים היוזרים של המסורה הפוליטית ההרצאלית ושקצרה ידם מליצור אופוזיציה תקיפה סוציאית את מלחמותינו הפוליטיות הפנימיות לשוקו של עולם, רגיש מכס קראו בודאי לפני ימים מועמים את הדו"ח של הציר ויזל ב.פוטשיה צ"י טונגי, המשמש ראיה נוספת לשיטה הזאת, במאמר זה נאמר בין השאר: היום מתכנס מה שקרוץ, קונגרס-היובלי - או הצירים, כלומר המפקדה העליונה של הניסוח המנוצחים (קריאות: פוי, פוי!)

נחיה מבנים קרובים למדינת-יהודים כאות-נשנו, אולם כלפי חוץ הננו מאוחדים כמפלגה אחת הלוחמת את מלחמתה הקשה וסביחה של הציר נוח תובעה את אחדות המשמעתנו הפוליטית כלפי חוץ ואת חיוקה לעתיד לבוא (מח"כ סוערות)

בפרם שאנע בשאלות הא"יות, נעף עין לפני ולפנים של תנועותנו: ל"השעוה-ההרס המרסקות את משמעתנו כלפי-חוץ קיימות גם איכו מנמות בקרב התנועה הציונית הראויות לשימת-לב רצינית, אמרתי מעם, כי תנועתנו מעודדת לעתים את הרדש, כאילו נמצאנו בסין, אשר כל גרל נאבק בה במשוהו, תנועתנו לא הוכל להמשך במצב זה לימים רחוקים, מה הם החותי חוט שלנו? נגיד, למשל, הרמתי, לדעתנו - דרושה התרכזה-הארגונית היהודית בכל הארצות, שהציונים לכל זמיהם ובכל ארץ יעבדו שם אחד גמלו-התפקיד הציוני המשותף (מח"כ), הנענו למצב אבסורדי, הציונות התפצלה על בסיס הפוליטיקה הגלותית, המלכות והפולי-בנמאריה, נתפגנה למפלגות פוליטיות, אולם יש בזה משום קפיצת-מפת, כבואנו להתקשר עם מפלגות שונות שמוחן לציונות, אפילו עם אנגרת ישראל, בעוד אשר בשמתי-הפעולות הציוניות האמיתיות אין אנהנו בחור חברי

אחר, חייבים אנו ליצור בכל מדינה ומדינה הסתדרויות ציוניות בין-מפלגתיות כדמותה וכצלמה של ההסת' הציונית העולמית, בזה נלכד את כל המרץ הננו, את כל האנרגיה הרחנית של הציונים בכל חורמים תוך כדי שמירה על האנטר-סיה של הקבוצה המיוחדת (הרועות ומח"כ), רק מה יושל על כל קבוצה להראות את עוצם-עבודתה הפנימית והרעיונית.

ועתה לשאלות ארץ-ישראל, הפעולה הציונית בא"י עמדה עם נמר-המלחמה בפני דילמא אכזרית, יצרנו תנאים פוליטיים, אשר קדעו לנו מוחה לעבודה גדולה והוכרחנו לומר: או שניצור את הסכשורים הכספיים המודרניים הנרולים, אשר יאפשרו לנו מפעל המישבותי מורנו ושנאי-כות או שנוכר-ה לבוא לכלי-פירוצם קשה של הסתגלות, חוכרות הציונות שלאחרי המלחמה הן תולדות ההסתגלות הקשה הזאת, זכורני, כי ב-1920 בא אוטישקין אל תועידה הלונדונית ודרש תקציב של 4 מיליונים בחוד הקציב מינימאלי, הננו סובר גם כיום, כי הוא צדק או לפחות בשלש-לח-רבעים, אולם כשהוברר ב-1921 ו-1922 כי קרן-היסודי לא תוכל להיות המכשיר ליצירת התקציב הגדול הזה, באנו לכלל-הכרה, כי יצירת-הפ"כ שירים הכספיים היא הפרובלימה המרכזית שלנו, מני זאת עמדה נפנינו שאלת-המלוח, מני או מבצבצות חכניות, הנמות ביותר לצד הפוליטי של הדבר מאשר הלאומי-כללי, כן, למשל, החכנית אשר הצעתי בעצמי לקונגרס לפני שנתיים ימים.

אמרתו בקונגרס הקודם, כי מלוח נרדק אינו ענין כספי-כלכלי נידא כי אם ענין פוליטי מאדרגת ראשונה, והוא לא יתגשפ מבלי שנשקיע בו את כל כוחותינו הפוליטיים, ויצמן אמר בקונגרס ה"ה, כי נעטוק ברציונות בשאלת-המלוח, הנני מאמין בעתה כאו, כי אם נעבוד שנתיים עד שלש שנים אצל הממשלה ובחכר-הלאומים ושאר המיסדות הבאים בהשבון ואם תעלינה הננסות הקרנות הלאומיות - נצליח ליצור הקר-הרחה לטובת האלורה.

והנה הפעוקת הפוליטית הזאת של האכסוקיביה במשך שנתיים האחרונות נעזבה לנמרי, להיפך, הפעשה הממשית היהודי שלה בבחינת זו הוא גם מיוחד במינו, בלונדון כונסה ועידה של גדולי-המסומים בעניני-הכספים בכל קצויה-הכל, אולם בוועידה כתכו והחמו על ההלמה מסר-רשת, כי ההסת' הציונית אינה מפלגת לפרויטיקה של מלוח, משום העדר הבסיס הושראי, דומני, כי המפקדה הזו עומד יחיד ומיוחד בתולדות הפיננסים, ידעתי אמנם מקרים, שממשכות הליוטה וחשיר

חחריבו מפלגה גדולה, ולא זו של הפועל העברי בלבד, כי אם את המאמץ המלוכד והגדול של הציונות המופלח על שכם הפועל.

תנועה הפועלים, ועמה הישוב כולו, נתונים בגלל חוסר העבודה במשכר של מעבר, הנני אומר: משכר של מעבר, כי הנקידות החשובות שבהתישבותנו עומדות איתן לבלי טוט, מעריכים, כי בתל-אביב, שהיא מקום התורה שלנו, נמ-צאים כיום 6000 פועלים העוסקים בעבר-דה, עוד לפני שנים מספר לא האמין איש, כי בדרת המשכר בת"א-למדרגה הנוכחית יהיו בה 6000 איש בכלל, אל נא נאכר את שווי המשקל ונערוך את עמדותינו מבחינה אוביקטיבית, אין לפנינו נו התקדמות מבלי מתרון יחסי מספיק של שאלת חוסר העבודה, ואלה הם הציונים בדרגנו: צריך להתחיל בהפסקת שימת הסיוע, אשר שום איש, ובכוד הפועלים בכלל זה, אינו רוצה בה, ההפסקה אפשרית רק אם נעשה את כל הפוליטיקה שלנו לפני חוסר העבודה לפרודוקטיבית, בצדק הדגיש היום ויצמן בנאום את השאלה הזאת ורסו לאילו עיקרים: קביעת עבודות מסוימות בתקציב, הקמת בתיים נחוצים, המישובות ועירת של הפועלים התקלאיים כאנור פושבות המפעלים, הצערת המישובות המפעלים על בסיס של עבודה עברית בצורות שונות, ככל הדרכים האלה נחיש קמעא קמעא את פתרונה התנחילי של שאלת המוס-רי העבירה.

אין אנו רשאים לעודד רושם, כאילו נדרגנו אחרי המצבים, עלינו לקבוע תכנית מסורשת ולקודר את ההכרה, כי עבודתנו נעשית כשיטה מתמדת, לחשוף את מקור-המחה לא-שים הרוצים להפרינס מיני-ע-כפיהם, מצבנו המראני-מחירד מחסה הס-הירה שבין תכניותינו הקונסטרקטיביות ובין האפשרויות המסוימות: עולה לפני זכר-המלחמה בפלשטאנה, חלק הצבא נוצח, כי השמש התחיל-לרשע על ראשן וסימאה את עיניו, כשים שם אחרי המלחמה נמצאה גם הציונות במצב דומה זה, האירה לה השמש של ראדיאל הציוני בהתנשיותי המהירות ועורה את עינו לכלתי יכות להתבונן בשדה-הקמל, אולם עלינו להאמין במציאותה של השמש גם בהאירה ספרנו, מוטב שיעינו תהא נתונה במערכות המלחמה, שנעבוד בצלילות-דעת משוקלת, משנהיה עסומי הסתכלות וכמותיהם גדולת-הנצחון ואורו, השעה חמורה ואפלה, הנני מצוים על הגבורת-הכחות להאי-מין עם השכר, כי השמש תשוב לגבורתה, אנו חייבים באמונה כי השמש המכה לפעמים באכזרית על ראש פועלי א"י, שמש-מולדתנו, לא תשקע אפילו כשעה החשוכה ביותר, (מח'אות כפים ממושכות).